

Arrest

nr. 102 900 van 15 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 14 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DELVAUX en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent minderjarig, verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van het dorp Miya Banda in het district Qarghayi (provincie Laghman) afkomstig te zijn. U bent een etnische Pashtun. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen. U bent drie jaar naar school geweest. U verliet uw land van herkomst in juni 2011 en vroeg op 12 december 2011 in België het statuut van vluchteling aan.

Volgens uw verklaringen woonde u gans uw leven in uw geboortedorp Miya Banda samen met uw moeder en uw oudere zus Kaisi. Sinds het overlijden van uw vader, ongeveer acht jaar geleden, woont ook Nakib, uw oom aan moederszijde, met zijn echtgenote en drie zonen in jullie huis. Uw andere zus Asri is getrouwd en verblijft eveneens met haar man in Miya Banda. Na uw vaders overlijden hield u

zich bezig met het hoeden van het vee. Enkele maanden voor uw vertrek uit Afghanistan ontstonden er voor u problemen door de rivaliteit tussen twee partijen om de hand van uw ongetrouwde zus. De afgewezen partij had immers de taliban aan haar zijde en u werd op een dag opgepakt en vastgehouden. Na een vijftal dagen werd u vrijgelaten op voorwaarde dat u er voor zou zorgen dat uw zus Kaisi alsnog van gedachten zou veranderen. Uw oom vond het nu welletjes en organiseerde uw vlucht uit Afghanistan. Via Iran, Turkije, Griekenland, Italië en Frankrijk reisde u naar België, waar u op 12 december 2011 asiel aanvroeg. U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar u de taliban vreest.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw originele taskara voor, uitgegeven in Qarghayi op 13 aqrab 1388 Afghaanse kalender (AK) (4 november 2009 Gregoriaanse kalender (GK)).

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. Na uw gehoor bij het Commissariaat-generaal, dient te worden vastgesteld dat aan uw verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw kennis over Afghanistan in het algemeen, en over uw district Qarghayi in het bijzonder, erg gebrekkig is. U blijkt niet alleen vaak vage en onvolledige, maar ook foutieve antwoorden te geven op meerdere elementaire kennisvragen over de streek waar u volgens uw verklaringen uw ganse leven zou hebben gewoond.

Vooreerst is het frappant dat uw kennis van de Afghaanse kalender aanzienlijk tekort schiet. Wanneer het Commissariaat-generaal u bij aanvang van het gehoor vraagt wanneer u uw taskara heeft afgehaald, antwoordt u "in de zesde maand". Doorgevraagd dan hoe die maand dan wel mag heten, moet u het antwoord schuldig blijven, hoewel u nochtans zelf aangeeft kennis te hebben van de Afghaanse kalender. Aangespoord andermaal een poging te wagen de zesde maand in de Afghaanse kalender te benoemen, geeft u vervolgens aan dat u weliswaar "de maanden kent", maar dat u "niet meer weet wat de zesde maand is" (zie gehoorverslag CGVS, dd.09/10/2012, p.4). Dit is opmerkelijk. Van een Afghaan die altijd in Afghanistan heeft gewoond, en daar bovendien naar school is geweest mag verwacht worden dat hij doordrenkt is van de kalender van dat land. De bewering dat u, hoewel u zelf aangeeft onderlegd te zijn in de Afghaanse kalender (CGVS, p.4), en u volgens uw eigen verklaringen gans uw leven in uw geboortestreek heeft gewoond (CGVS, p.5), "niet meer weet welke de zesde maand is", houdt dan ook hoegenaamd geen steek. Deze lacunes in uw kennis van de Afghaanse kalender komen ook nog verder doorheen het gehoor aan de oppervlakte. Zo komt u, gevraagd welke de warmste maanden zijn in uw provincie, niet verder dan "sambula en hoet", en laat u daarmee uitschijnen dat u de zomermaanden niet kan benoemen, maar evenzeer dat u niet in staat blijkt twee opeenvolgende maanden correct op te sommen. Volgens onze informatie, waarvan kopie in het administratief dossier, stemmen de maanden 'sambula' en 'hoet' immers grotendeels overeen met respectievelijk september en maart, en volgt met andere woorden de maand 'hoet' hoegenaamd niet op de maand 'sambula'. Wanneer het Commissariaat-generaal u vervolgens verzoekt u nog een derde warme maand voor de geest te halen, komt u aandraven met de, op 'sambula' volgende, maand 'mizan' (CGVS, p.4), die kan worden gedefinieerd in de Gregoriaanse kalender als lopende van 23 september tot 22 oktober, en die dus al helemaal niet meer als één van de warmste maanden in uw regio kan worden beschouwd (zie informatie in het administratief dossier). Ook in de context van de indeling van een schooljaar schiet uw kennis van de Afghaanse kalender danig tekort. Hoewel u weet dat er drie maanden vakantie zijn voorzien "als het warm wordt", kan u eens te meer de namen van die maanden niet aanbrengen (CGVS, p.18). Deze vaststellingen stellen de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Afghanistan danig op de proef.

Verder is ook de kennis die u tentoonspreidt van uw eigen regio, en bij uitbreiding van de provincie Laghman, absoluut ontoereikend om uw herkomst ervan geloofwaardig te maken. Zo meent u, wanneer het Commissariaat-generaal u vraagt een schatting te maken van de reistijd te voet, van uw dorp naar de districtshoofdplaats, dat dit ongeveer "25 minuten stappen" vergt (CGVS, p.9). U gaat vervolgens in op het verzoek van het CGVS om de dorpen die onderweg liggen op te sommen, en lijkt, na er een viertal te hebben opgenoemd, te beseffen dat die 25 minuten niet plausibel klinken. Gevraagd te bevestigen dat het 20 à 25 minuten stappen is van je dorp naar het district, bindt u in en corrigeert dat dit de tijd is die het vergt met de auto (CGVS, p.9). Dit is opmerkelijk. Wanneer u vervolgens wordt verzocht te preciseren waar u dan wel de rivier oversteekt, lijkt u de kluts kwijt te raken, en reciteert u

een eerste keer wat u doorheen het gehoor nog vaak herhaalt, of althans een variëte erop, namelijk dat er “bij het districtshuis, een school voor jongens, één voor meisjes, ernaast een bazaar en daarnaast de rivier” is (CGVS, p.9). Nochtans blijkt duidelijk uit onze informatie dat om de hoofdplaats van het district Qarghayi te bereiken vanuit het dorp Miya Banda, minstens twee maal een grote rivier moet worden overgestoken, namelijk de Kabul rivier via de Surkhakan brug en de Alingar rivier aan de districtshoofdplaats zelf (zie informatie in het administratief dossier). Wanneer het Commissariaat-generaal opwerpt dat deze route twee maal een rivier kruist, ontkent u in eerste instantie nog (CGVS, p.9), en pas wanneer u de vraag wordt gesteld of er in Surkhakan een brug is, lijkt u te willen meegaan in de redenering dat deze brug dient overgestoken te worden om naar het districtscentrum te reizen (CGVS, p.10). Een variëte op hetzelfde scenario herhaalt zich daarop met de rivier aan het districtscentrum. In dit geval komt u, hoewel u toegeeft dat er een rivier nabij stroomt, echter tot de conclusie dat de rivier niet dient overgestoken te worden om het districtscentrum te bereiken. Verder blijkt u ook de naam van de rivier niet te kennen en voert u een tweede en een derde keer, totaal ongevraagd, de formule “rivier, school, lyce en bazaar” op (CGVS, p.10 en p.11). Dit is bevreemdend en geeft een gekunstelde indruk, alsof u een voorgekauwde brok informatie beproeft. Onze informatie toont voorts ontegensprekelijk aan dat het districtscentrum van Qarghayi ook gekend is onder de namen Lal Khanabad en Dahmazang, namen die u allerminst lijkt te associëren met de hoofdplaats van het district Qarghayi (CGVS, p.10 en p.16). Dit is veelzeggend, en brengt aan het licht dat u geen aantoonbare band met het district Qarghayi lijkt te hebben. Ten slotte is ook uw kennis van de provincie Laghman onbetekenend en bovendien van dien aard dat een zeker ingestudeerd karakter komt bovendien. Zo kan u blijkbaar, gevraagd of u nog andere districten in Laghman kent, probleemloos, en zelfs een tweede keer ongevraagd, de namen “Qarghayi, Alingar, Alisheng, Dawlat Shah”, en zelfs het in september 2010 nog onbestaande district “Bad Pakh”, opsommen (CGVS, p.16 en p.21), maar kent u verder de hoofdstad van de provincie Laghman niet – u meent zelfs dat Kabul de hoofdstad van Laghman is (CGVS, p.21) - en associeert u blijkbaar ook de naam ‘Mehtarlam’ hoegenaamd niet met het ontbrekende district in uw rijtje of de hoofdstad van Laghman. ‘Mehtarlam’ roept bij u niet meer op dan het gelijknamige schrijn (CGVS, p.21). Tot minstens september 2010 waren de officiële districten van Laghman nochtans Alingar, Alisheng, Dawlat Shah, Mehtarlam en Qarghayi en tot op heden is de provinciehoofdstad van Laghman nog steeds Mehtarlam (zie informatie in het administratief dossier). Deze vaststellingen doen de geloofwaardigheid van uw vermeende herkomst uit deze regio verder dalen, temeer daar uw tentoongespreide kennis en de wijze waarop u die herhaaldelijk, gevraagd en ongevraagd, voordraagt, een ingestudeerd karakter doet vermoeden.

Doorslaggevend in de stelselmatige afbrokkeling van de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Qarghayi, is het feit dat, hoewel u, zoals hierboven aangegeven, weliswaar een aantal dorpen opsomt op de route naar het districtscentrum (CGVS, p.9), u over de geografische situatie dichter bij uw dorp herhaaldelijk de bal mis slaat. Zo meent u dat uw dorp bij een rivier ligt en dat deze de ‘Laghman’ heet. Gevraagd of deze nog een andere naam heeft, antwoordt u ontkennend en even later, gevraagd of er zich vlakbij Miya Banda een meer bevindt, voegt u er aan toe dat de ‘Laghman’ rivier en de Kabul rivier samenstromen “waar Surkhakan is” (CGVS, p.10 en p.11). Dit is pertinent onjuist. De rivier die zich samenvoegt met de Kabul rivier, heet de Alingar, en de samenvloeiing gebeurt allerminst nabij Surkhakan maar minstens 10 kilometer dichter bij uw dorp (zie informatie in het administratief dossier). Overigens bevindt uw eigen dorp zich, nog volgens onze informatie, aan de andere zijde en enigszins verwijderd van de Kabul rivier en dus helemaal niet aan de oevers van de ‘Laghman’ (of Alingar), zoals u laat uitschijnen. Dat u van het meer, of overstromingsgebied, vlakbij uw dorp niet weet dat het zijn oorsprong heeft in de Darunta dam, die op nauwelijks 7 kilometer van uw dorp gelegen is, doet ook de wenkbrauwen fronsen. U heeft kennelijk weet van de naam Darunta, maar associeert die blijkbaar uitsluitend met de tunnel die vlakbij de dam doorgang verschaft aan de Kabul-Jalalabad hoofdweg. Doorgevraagd of ‘Darunta’ nog iets anders betekent ontkent u, en over het meer, of de grote oppervlakte water vlakbij Miya Banda houdt u vol dat het een oorsprong heeft in de samenvloeiing van de ‘Laghman’ rivier en de Kabul rivier (CGVS, p.11). Van iemand die gans zijn leven heeft doorgebracht in zijn geboortestreek (CGVS, p.5), een drietal jaren naar school is geweest in de districtshoofdplaats (CGVS, p.9) en bovendien op latere leeftijd vee hoedde “soms aan de ene kant” en “soms aan de andere kant” (CGVS, p.12), kan toch verwacht worden dat hij de onmiddellijke omgeving van zijn dorp beter kent. Het houdt dan ook hoegenaamd geen steek dat zelfs een aantal zeer nabije dorpen, zoals Gunda Ghar en Kachor Kalay, gelegen op minder dan een kilometer van Miya Banda, geen belletje doen rinkelen bij u of u hoogstens aanzetten tot het opsommen van de gekende aaneenschakeling “district, school, bazaar en rivier”, waarbij met name Gunda Ghar verkeerdelijk “aan de andere kant van die rivier vanuit het district” wordt gesitueerd. In één ruk plaats u trouwens ook Farmankhel, een dorp dat u, gedurende die drie jaren dat u naar school ging in de districtshoofdplaats, tal van keren bent gepasseerd, “aan de andere kant van de rivier” (CGVS, p.12). Al evenmin steekhoudend zijn uw uitlatingen over de nochtans zeer nabij uw dorp – niet meer dan aan de andere kant van de hoofdweg

vanuit Miya Banda – gelegen plaats Mansoor Kalay. Gevraagd waar uw oom inkopen deed, antwoordt u dat hij naar de bazaar “bij het district” ging, en aangespoord de naam van die bazaar op te voeren, komt u na een eerste poging, namelijk “de bazaar bij het district”, op de proppen met “Mansoor Kalay bazaar” (CGVS, p.18). Nog los van het feit dat er in onze informatie geen melding wordt gemaakt van enige bazaar van tel in het plaatsje Mansoor Kalay, is uw reactie op de bedenkingen van het Commissariaat-generaal, met name of de bazaar in het districtscentrum dan Mansoor Kalay heet, veelzeggend. U lijkt immers eerst nog te willen uitproberen of het antwoord dat die bazaar inderdaad zo heet, weerklank vindt bij het CGVS, maar besluit dan toch maar toe te geven dat u de naam van de bazaar bij het district “niet kent” (CGVS, p.18). Wanneer het Commissariaat-generaal uiteindelijk nog eens de vraag stelt of er in het districtscentrum wel degelijk een bazaar is, lijkt u andermaal te willen scoren met de beproefde opsomming “district, scholen, bazaar en rivier”, en situeert u meteen het districtshuis vlakbij de plaats Mendrawur (CGVS, p.19). Dit is opmerkelijk, temeer daar u toch, volgens uw verklaringen, met uw oom naar de bazaar in het districtscentrum bent geweest (CGVS, p.18), en u bovendien zelf het districtscentrum van Qarghayi heeft aangedaan toen u uw taskara bent gaan aanvragen (CGVS, p.4).

Ten slotte tasten ook uw inconsistente verklaringen aangaande uw schooltijd, verder de geloofwaardigheid van uw herkomst uit het district Qarghayi aan. Zo verklaart u enerzijds met stelligheid dat u een drietal jaren naar school bent geweest in het Gul Pacha Olfat Lyce in de districtshoofdplaats (CGVS, p.9), waarbij u overigens in detail treedt over de afgelegde weg samen met vrienden (CGVS, p.11 en p.12) en het feit dat sommigen, in tegenstelling tot uzelf, naar een school dichterbij Miya Banda gingen (CGVS, p.11). Even later heet het dat u weliswaar in de districtshoofdplaats school liep, maar dat deze school helemaal niet Gul Pacha Olfat Lyce heette (CGVS, p.13). Gevraagd vervolgens naar de naam van uw school, moet u het antwoord schuldig blijven en houdt u het dan maar bij “de school van directeur Gul Karim” (CGVS, p.14). Geconfronteerd met uw verklaringen in de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), waar u anderzijds volhield dat u “drie jaar naar de school Ali Walizada in Kats gegaan bent” (zie verklaring DVZ, dd.10/04/2012, p.6), waarbij u Kats definieert als de regio waarin uw dorp Miya Banda gelegen is (CGVS, p.21), komt u plotseling op de proppen met de stelling dat Ali Walizada eigenlijk geen school is en dat u “dat zomaar gezegd heeft”. Bovendien verklaart u in dit verband alweer dat u dit wou corrigeren en dat u “Gul Pacha Olfat Lyce wou zeggen” (CGVS, p.21). Dat u met andere woorden over geen enkel aspect van uw eigen, drie jaar durende, schooltijd enige coherentie aan de dag legt, doet volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst uit het district Qarghayi, en bij uitbreiding uit Afghanistan.

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken. Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit.

Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tadjikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afgaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat. Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de asielzoeker geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een asielzoeker redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for

Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielaanvraag en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uw land van herkomst of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een asielaanvraag heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u reeds sinds lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

De originele taskara die u voorlegt, kan aan de bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Er dient immers opgemerkt te worden dat de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie aangeeft dat frauduleuze identiteitsdocumenten makkelijk verkrijgbaar zijn in Afghaanse steden of in Peshawar (zie informatie in het administratief dossier).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielenbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker verklaart zich niet akkoord met de motivering van de bestreden beslissing. Hij is van mening dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van artikelen 1, A (2) van de Vluchtelingenconventie, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en tenslotte van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 49, 49/2 en volgende, 52 en 62 van de vreemdelingenwet, alsmede van de uitvoeringsbesluiten van die wet.

Verzoeker betoogt dat het Commissariaat-generaal had moeten rekening houden met het bijzonder profiel van verzoeker als minderjarige, evenals met zijn beperkte scholing. Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker zijn beweerde herkomst uit het dorp Liya Banda, district Qarghayi, provincie Laghman, en zijn voorgehouden verblijf daar vanaf zijn geboorte tot zijn vertrek naar Europa eind 2011 niet aannemelijk maakt. Uit de verklaringen die verzoeker in de loop van zijn asielpcedure aflegde bleek immers dat verzoeker onbekwaam is om de Afghaanse kalender te hanteren niettegenstaande hij beweerdelijk enkele jaren school zou hebben gelopen. Verzoeker blijkt immers niet meer te weten welke de zesde maand is, slaagt er niet in de zomermaanden te benoemen en blijkt niet in staat twee opeenvolgende maanden correct op te sommen. Ook de indeling van het schooljaar kan verzoeker niet plaatsen in de kalender.

Ook schiet verzoeker op een onverklaarbare wijze tekort in elementaire geografische kennis over zijn beweerde regio van herkomst. Dat verzoeker niet kon duiden of hij op de weg van zijn beweerde geboortedorp naar het districtcentrum, alwaar hij beweerdelijk drie jaar school liep, een rivier diende over te steken (gehoorverslag, 10 en 11), is op zich al een voldoende aanwijzing dat verzoeker in werkelijkheid deze route nooit heeft afgelegd. Verzoekers kennis van de provincie Laghman blijkt vrijwel onbestaand en/of vertoont een ingestudeerd karakter. Zo kan verzoeker probleemloos enkele districten en zelfs het in september 2010 nog onbestaande district "Bad Pakh", opsommen maar kent hij de hoofdstad van de provincie Laghman niet en meent hij zelfs verkeerdelijk dat Kabul de hoofdstad van Laghman is.

Ten slotte blijkt verzoeker tegenstrijdige en incoherente verklaringen af te leggen over de naam van de districtsschool waar hij beweerdelijk drie jaar onderwijs zou hebben genoten.

De ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde herkomst en verblijf tot eind 2011 in het dorp Miya Banda wordt bijkomend bevestigd door tal van andere vaststellingen in de bestreden beslissing. Deze vaststellingen illustreren een onverklaarbaar gebrek aan elementaire achtergrondkennis die ook van een jeugdig en beweerdelijk weinig geschoold persoon kan worden verwacht. Aan de beweerde herkomst en het beweerde onafgebroken verblijf van verzoeker tot aan zijn vertrek naar Europa in het dorp Miya Banda, kan geen enkele geloof gehecht worden. Gezien verzoeker zijn asielmotieven aldaar situeert in de periode onmiddellijk voorafgaand aan zijn beweerde vertrek naar Europa eind 2011, kan evenmin aan het asielrelaas zelf enig geloof worden gehecht.

De Raad stelt vast dat alle motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van de beweerde herkomst van verzoeker, steun vinden in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn. Verzoeker komt in zijn verzoekschrift niet verder dan het minimaliseren van deze vaststellingen, zonder evenwel een poging te ondernemen om deze te ontkrachten met objectieve argumenten die steun vinden in het administratief dossier. Verzoeker wijst erop dat hij jeugdig is en "weinig geschoold", waardoor hij "niet in staat is om feitelijke gegevens in de tijd en ruimte te situeren". Dit argument vermag geen afbreuk te doen aan de motivering van de bestreden beslissing. Verzoekers gehoor werd immers afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een speciale opleiding kreeg om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, en die daarbij de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd. De vraagstelling van de dossierbehandelaar was aangepast aan het specifieke profiel van verzoeker. Hoe dan ook kan zelfs van een persoon met een geringe opleiding en jeugdige leeftijd redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn beweerde regio van afkomst.

Zoals de bestreden beslissing terecht stelt is de vaststelling dat verzoeker niet recent uit Afghanistan afkomstig is op zich geen reden om hem het statuut van subsidiaire bescherming te ontfagen. Echter door het feit dat verzoeker als asielpzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielpzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over een beweerd verblijf in Qarghayi tot 2011 zodat er geen duidelijkheid is over zijn feitelijke herkomst. Er is immers geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen immers buiten hun land

van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in buurland Iran of Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in Tajikistan, Rusland, Dubai of India. De onmogelijkheid om de eventuele nood aan bescherming in hoofde van verzoeker te beoordelen, waartoe in de bestreden beslissing wordt besloten, is derhalve toe te schrijven aan het doen en (na)laten van verzoeker zelf. Verzoeker verhindert zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad om inzicht te krijgen in diverse essentiële of wezenlijke aspecten met betrekking tot hun profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden. Immers, bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt niet uit te sluiten dat de asielzoeker in een derde land het staatsburgerschap heeft waardoor de noodzaak aan het recht op subsidiaire bescherming in het Rijk zou wegvallen (RvS 25 maart 2010, nr. 202.357; RvS 29 maart 2010, nr. 202.487).

Verzoeker verwijst naar de beleidsnota van het Commissariaat-generaal van 18 februari 2010 en een bijdrage van het BCHV van 22 april 2010. Deze documenten werden niet bij het verzoekschrift gevoegd zodat de Raad ze niet heeft kunnen meenemen in zijn beraad.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien mei tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER